

**UCHWAŁA NR XI/69/2025
RADY MIEJSKIEJ W ŁOPUSZNI**

z dnia 31 marca 2025 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Łopusznie**

Na podstawie art. 18 b, ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.), art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rada Miejska w Łopusznie uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Skargę na Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łopusznie uznaje się za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne uznania skargi za bezzasadną zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łopusznie do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Łopusznie

**Sławomir
Mariusz Staszczuk**

Uzasadnienie

Załącznik

do uchwały nr XI/69/2025 Rady Miejskiej w Łopusznie
z dnia 31 marca 2025 r.

(Uzasadnienie faktyczne i prawne do uchwały w sprawie uznania skargi za bezzasadną)

W dniu 12 grudnia 2024 roku do Wojewody Świętokrzyskiego złożona została skarga na kierownika gminnej jednostki organizacyjnej – dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łopusznie. Wojewoda Świętokrzyski zgodnie z właściwością przekazał skargę do Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łopusznie. W celu rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady Miejskiej skierował skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Łopusznie. Komisja zapoznała się z treścią skargi oraz badała jej zasadność na posiedzeniach w dniach: 20 stycznia, 30 stycznia oraz 26 marca 2025 r. Przedmiotem wniesionej skargi - zdaniem Skarżącego - było nierealizowanie zadań przez MGOPS w Łopusznie w zakresie pomocy społecznej w stosunku do brata skarżącego, który wymagał stałej opieki z uwagi na chorobę potwierdzoną w dokumentacji medycznej. Nawiązując do zarzutów należy wskazać, co następuje.

Zebrane w toku prac Komisji dokumenty a w szczególności informacje przekazane przez Skarżącego nie dały podstaw do uznania zasadności skargi. Nie znaleziono argumentów potwierdzających zasadniczą treść wniesionej skargi, mówiącej o braku reakcji i pomocy dla brata Skarżącego ze strony gminnej opieki społecznej. Ustalono, że pracownicy socjalni MGOPS w Łopusznie wielokrotnie kontaktowali się z bratem Skarżącego (po raz pierwszy miało to miejsce 19 listopada 2024 r.) proponując różne rozwiązania pomocy w tym m.in. umieszczenie w Domu Pomocy Społecznej, na co podopieczny nie wyrażał zgody. Pracownicy socjalni wielokrotnie przeprowadzali rozmowy dotyczące nadużywania alkoholu i możliwości poddania się leczeniu odwykowemu. W dniu 10 stycznia 2025 r. podopieczny umówiony został na spotkanie z terapeutą uzależnień, który stwierdził, że osoba ta nie kwalifikuje się na stacjonarne leczenie odwykowe z uwagi na konieczność przeprowadzenia wcześniejszego detoksu. Równolegle pracownik socjalny zrobił rozeznanie co do wolnych miejsc w DPS, ustalając konkretną placówkę dla podopiecznego w miejscowości Kozia Wola. Mając na względzie powyższe jak również inne ustalenia Komisji (w tym także fakt sprzątania mieszkania brata Skarżącego przez pracowników MGOPS w Łopusznie w dniach: 26 listopada 2024 r. i 17 grudnia 2024 r. oraz fakt prowadzenia wywiadu alimentacyjnego) bezspornie należy uznać, iż twierdzenia Skarżącego, co do braku jakiegokolwiek reakcji ze strony tutejszego ośrodka pomocy społecznej nie znajdują potwierdzenia w rzeczywistości.

Reasumując, po zapoznaniu się z treścią skargi oraz użytą przez Skarżącego argumentacją, trudno jest odnaleźć odzwierciedlenie stawianych zarzutów w rzeczywistości. Z wiedzy Komisji Rady wynika, że MGOPS w Łopusznie pracuje w przewidzianym zakresie, zaś podopieczni otrzymują należne im świadczenia. Powyższe znajduje potwierdzenie w statystykach przyjęć, realizowanych świadczeniach oraz sprawozdaniach. W kontekście prawidłowości funkcjonowania MGOS w Łopusznie trudno doszukać się zasadności jakiegokolwiek zarzutu podniesionego przez Skarżącego.

Odnosząc się zaś do rozważań natury prawnej, to należy wskazać, iż rozpatrzenie i załatwienie skargi następuje w jednoinstancyjnym uproszczonym postępowaniu administracyjnym, kończącym się czynnością materialno-techniczną, polegającą na zawiadomieniu Skarżącego o sposobie załatwienia skargi. Komisja zwraca uwagę, że postępowanie skargowe jest jednoinstancyjnym samodzielnym postępowaniem jurysdykcyjnym, które odbywa się zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego określonymi w art. 227 – 240 k.p.a. (przy uwzględnieniu przepisów art. 36-38 k.p.a.), jak również przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U.2002.5.46). Zatem Komisja po ustaleniu, że ma do czynienia ze skargą, zebrała materiały niezbędne do rozpatrzenia skargi. Wszelkie dokumenty przekazane przez Skarżącego jak i informacje (w tym fakty notoryjne) zebrane w toku postępowania nie dały podstawy do uznania zasadności skargi, co też zostało ujęte w uprzedniej części niniejszego uzasadnienia.

Reasumując wskazuje się, iż w wyniku rozpatrzenia skargi nie znaleziono żadnych argumentów zarówno natury faktycznej jak i prawnej, które mogłyby stanowić podstawę do zastosowania § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002r w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U.2002.5.46) tj. do wydania poleceń lub podjęcia innych stosownych środków.

Wobec powyższego w stanie faktycznym i prawnym określonym jej przedmiotem, należało uznać skargę za bezzasadną.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Łopusznie

**Sławomir
Mariusz Staszczuk**